

Čet, 23-9-2021, 12:28:44

T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera (4)

Objavljeno: 29. kolovoza 2021.

HR kalendar

- 23. rujna 1992. – ratna zbivanja
- 23. rujna 1991. – ratna zbivanja
- 23. rujna 1876. rođen Franjo Horvat Kiš
- 23. rujna 1669. utemeljeno sveučilište u Zagrebu
- 23. rujna 1526. Krsto Frankopan izabran za "regenta i protektora" Hrvatske
- 22. rujna 1993. – ratna zbivanja
- 22. rujna 1991. – ratna zbivanja
- 22. rujna 1913. rođen Božidar Kavran

Komentirajte

Kolumne

Telefon

Radi dogovora o prilozima, Portal je moguće kontaktirati putem Davora Dijanovića, radnim danom od 17 do 19 sati na broj +385-95-909-7746.

Prava adresa za tvoj osmijeh

Pravo je vrijeme za novi osmijeh. Upit pošalji i X% popust ostvari Centar

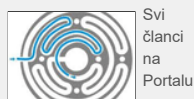
Dental i Ostojić

[Kontakt](#)

Poveznice

Snalaženje

Gdje počivaju zemni ostatci dr. Ivana Šretera?

U deset nastavaka donosimo priloge o najviše pozicioniranom hrvatskom dužnosniku ubijenom u Domovinskom ratu, pakračkom liječniku dr. Ivanu Šreteru (1951. – 1991.), o tridesetj obljetnici njegove otmice na barikadi u Kukunjevcu (18. kolovoza 1991.) i ususret 70. obljetnici rođenja (22. prosinca 1951.). Njegovo tijelo još nije pronađeno.

Žao mi je što Ivica nije doživio postati suprugom i ocem

Lako se uz dobru volju dogovorio susret s Vitomiro Šreterom, prigodom dolaska na Nacionalni dan mirotvorstva 18. kolovoza u Pakracu. Razgovarali smo u kulturnoj „Škorpiji“, danas s inozemnim imenom na pročelju, ali riječ je o kafiću koji za sve stanovnike Pakraca ima samo jedno ime. Kava sjećanja. Nije Vitomir, kojega svi zovu Vito, više onaj crni, zaigrani dječak s ranih fotografija pakračkoga djetinjstva (mnoge je rado prvi put podijelio za Portal HKV-a i javnost), ali svaka njegova misao dragocjena je u slaganju kockica o neponovljivu odnosu s dr. Šreterom.

Vitomir Šreter

Pretraži hkv.hr

Kontakti

KONTAKTI

Telefon Tajništva
+385 (0)91/728-7044

Elektronička pošta Tajništva
tajnistvo@hkv.hr

Elektronička pošta Uredništva
urednistvo@hkv.hr

Obiteljska kuća Šreterovih u kojoj je Vito proveo prvih sedamnaest godin

Domovini »ta

smješteni ovisno o sadržaju i rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi_pojam site:hkv.hr“.

Administriranje

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

- o Zaboravili ste korisničko ime?
- o Zaboravili ste lozinku?

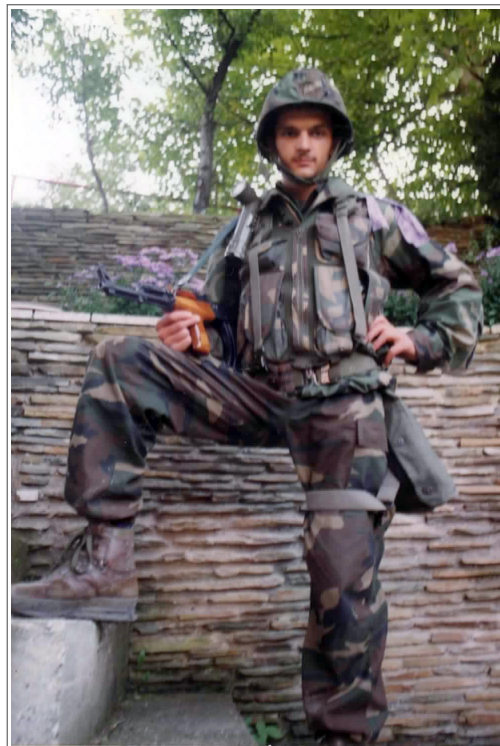

Četvrti Vitin rođendan s mamom Danicom i Ivicom Šreterom

Rođen je 3. ožujka 1974. godine u Zagrebu. Budući da je majka Ivana Šretera Danica surađivala s pakračkim Centrom za socijalnu skrb, u nemogućnosti primanja mirovine pokojnoga supruga Josipa jer nije bila napunila 45 godina, udomila je i dječaka Vitomira. Uglavnom je od strane bližnjih oslovljavan kraće – Vito. S obzirom na složenu pravnu proceduru, dječak nikada nije službeno posvojen. Nakon osnovne škole u Pakracu, školovao se najprije tri godine u Ugostiteljskoj školi u Daruvaru. No već tada je bio pripadnikom 76. samostalnoga bataljuna HV-a, budući da je u obiteljskoj kući Šreterovih organiziran policijski punkt, nakon povlačenja hrvatskih policajaca s pilane „Papuk“. Mogu li mlađi naraštaji uopće zamisliti Vitino odrastanje uz svakodnevna granatiranja kuće u kojoj živi mama Danica, kuće ispunjene policijom i vojskom sve do „Bljeska“?

Život koji se mijenjao svakih 17 godina

Posljednju godinu srednjoškolskoga obrazovanja Vito je završio u Bjelovaru. U đlačkom domu upoznao je svega šest dana stariju suprugu Ivanku iz Ferdinandovca kod Đurđevca, s kojom je otišao u 127. virovitičku brigadu Hrvatske vojske, a ubrzo su sklopili i sakrament ženidbe. Godine 1994. Vito je prešao u profesionalni sastav 81. gardijske bojne iz Virovitice. Prošao je brojna ratišta i sudjelovao u oslobodilačkim akcijama 1995. godine – „Bljesku“, „Ljetu“ „Oluji“, „Maestralu“ i „Južnom potezu“. Poslije je, 2004. godine, prešao iz 2. gardijske brigade u 15. Protuoklopnu topničko-raketnu postrojbu Virovitica gdje je kao dočasnik HV-a radio na obuci ročnih vojnika. Nositelj je Spomenice Domovinskoga rata i Spomenice domovinske zahvalnosti uz tri medalje za vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, „Ljetu“ i „Oluja“.

Vito Šreter iz „Oluje“ u Jajcu 14. rujna 1995. s 81. gardijskom bojnjom iz Virovitice

Ponuda ▾

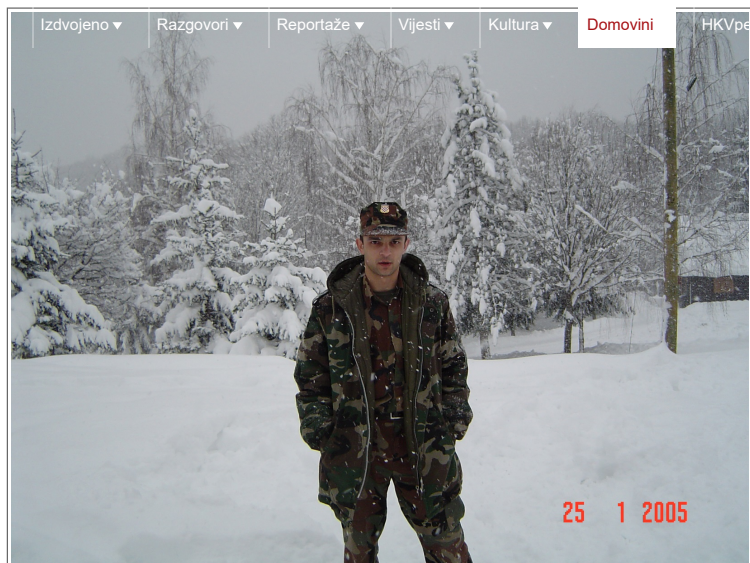
HT

O nama

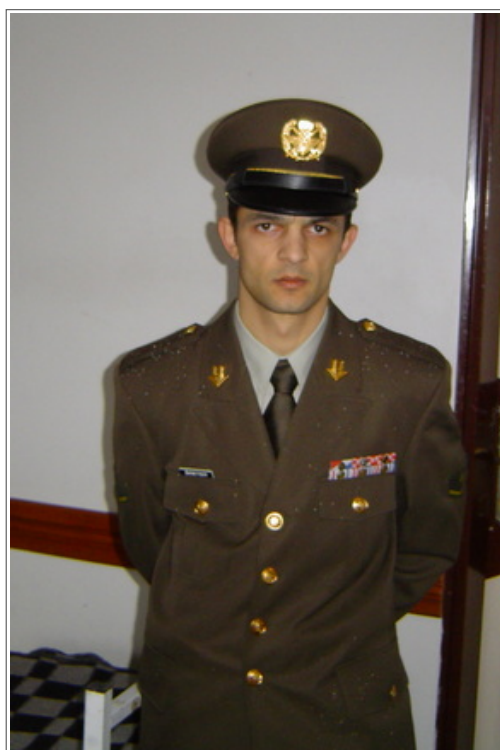
f

t

r

Sedamnaest je godina Vito Šreter bio pripadnik Oružanih snaga RH. Danas umirovljeni dočasnik HV-a snimljen na vojnom poligonu u Slunju 2005. godine

U dočasničkoj školi u Jastrebarskom 2005. godine

Nakon vojnoga umirovljenja, koje nije bilo šala 1. travnja 2008., otvorio je obrt za videosnimanje i fotografiranje. Supruga je voditeljica odjela za računovodstvo i financije u virovitičkom Centru za socijalnu skrb. Ivanka i Vito imaju dvije kćeri – Antonelu, rođenu 3. siječnja 1996., koja je psihologinja u Osnovnoj školi Suhopolje te bruošiću Učiteljskoga fakulteta u Osijeku Mateu, rođenu 2. svibnja 2002. godine.

Kćeri Antonela i Matea te supružnici i roditelji Vito i Ivanka Šreter na maturalnom plesu u Virovitici u srpnju ove godine

Sve je u Vitinu životu, veli i sam, povezano s brojem 17. Najprije je sedamnaest godina živio u Pakracu, potom isti broj godina proveo u postrojbama Hrvatske vojske, a sada, eto, do 2025. godine teče razdoblje profesionalnoga snimateljskoga i fotografskoga djelovanja. Rani dani izazivaju golemo poštovanje povezano uz životno djelo Ivice Šretera, kojega je znao zvati i Ica, te cijele obitelji Šreter.

„Osjećaji vezani uz Pakrac drukčiji su od putovanja u ostale hrvatske gradove. Teško je to riječima približiti. Veselje i tuga mogu se opisati, ali ovo što je u meni glede Pakraca, drukčije je i neobičnije već pri samom ulazu u grad na Pakri“, iskreno pripovijeda svjedok odrastanja uz liječnika koji je zauvijek nestao prije trideset godina.

„Kada se prisjetim 18. kolovoza 1991. godine, u njega je i danas teško povjerovati. Iako se, nažalost, dogodio. Bila je uobičajena nedjelja koja se pretvorila u muku Ivičina nestanka, a dan poslije i u topnički napad na Pakrac. S vremenom su događaji povezani u cjelinu i donijeli su dijelove odgovora na pitanje „zašto je otet baš te nedjelje?“. Kako godine prolaze, sve je teže doći do izlaza iz zatvorenoga kruga tužnoga dana“, svjestan je Vito Šreter. O detaljima vezanima uz otmicu i iščekivanje bilo kakve vijesti odavno je opširno svjedočio u knjizi Zaklade „Dr. Ivan Šreter“. No željeli smo doznati činjenicu više, podatak više o svakoj svjedočici na torti djetinjstva, snjegoviću nalik Antunu Gustavu Matošu u dvorištu kuće Šreterovih, Ivičinu ponosu uz Vitino primanje sakramenata kršćanske inicijacije, svemu što je ostalo trajnim pečatom duše kasnijega hrvatskoga branitelja, supruga i oca.

Vitina prva pričest 1982. godine i ponosni Ivan Šreter

Imao je otvoren pristup svakomu čovjeku

„Otvorenost pamtim kao ključnu lvičinu osobinu. Sva vrata bila su mu otvorena, a i on je svačije pravo na mišljenje. Još kao klinac, dežurao sam uz njega u lipičkoj bolnici. U svako vrijeme, od jutra do kasne večeri, imao je jednak pristup, neovisno kakva je on raspoloženja. Šesnaest godina nakon knjige svjedočanstava o Ivici vrijedi onaj isti naslov: Nisam sreo takva čovjeka. Vjerojatno ni neću. Bio je posebniji od ostalih. I nije to samo moja tvrdnja“, kazao je Vito, a i nama koji nismo imali čast upoznati dr. Šretera doima se kako je imao jedinstvenu dubinu svih slojeva. Sve je bilo stopljeno u osebnjuju ličnost, koja je, baš zato, i bila najviše pozicionirana u Kriznom štabu za Zapadno-slavonsku regiju, ali, nažalost, i posve izložena velikosrpskomu neprijatelju.

„Bio je prepoznatljiv u bilo kojem segmentu svojega djelovanja. Prijatelj, brat, vjernik, liječnik. Otvorena je srca slušao i razgovarao, bez ikakve zadržke“.

Razgovor s dječakom od Pakraca do Münchena

Dr. Šreter bio je student medicine u Zagrebu kada je u obitelj stigao Vitomir. Stoga je zanimljivo čuti kada je dijete počelo pamtili lice i riječi svojega lca.

„Vozili smo se jednom prilikom nas dvojica automobilom na Oktoberfest u München. Prolazili smo Austrijom, Švicarskom, autocestom smo gutali nebrojene kilometre. Ali nije bilo tišine, iako sam tada ja bio dijete, a on mnogo starija osoba. Nezamislivo je to danas. Razgovaram i ja sa svojim kćerima u vožnji, no nakon nekog vremena mladi stave slušalice, odspavaju. S Ivicom se razgovaralo tijekom cijeloga putovanja u Njemačku“, prisjetio se posinak davne zgrade, neizbrisive i upečatljive, a takvi su bili i božićni i uskrsni dani u kuhinji obiteljskoga prizemlja. Sve što je Vito čuo i vidio od Ivice Šretera trudio se oplemeniti i primijeniti na vlastitim životnim putovima. Oni su u Pakracu najčešće zvali i zovu na Kalvariju, u župnu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije.

„Pamtim ministrantske dane, kako bih drukčije znao što se smije, a što ne smije činiti u crkvi. Mama Danica i Ivica snažno su usmjerili moju vjeru odlascima na nedjeljnu misu u 8.30 sati. On je svoje mjesto uvijek imao na koru, promatrajući svaki moj potez oko oltara. Kada sam porastao, obvezni su bili odlasci nakon mise na kavu s Ivicom i njegovim društvom. Ručak je na stolu bio točno u podne, mamu je ljutilo ako bi mu se poklopilo dežurstvo, no skočio bi Ivica iz Lipika na nedjeljni objed“, pamti Vito, kao i sviranje u narodnoj nošnji na blagdane, šetnje, izlete, mnoštvo neprocjenjivih uspomena u privremenom ovozemaljskom boravku.

Zimska idila sredinom osamdesetih godina u Pakracu. Snjegović, Vito i dr. Šreter

„Dok gledam svoje kćeri i suprugu, bude mi žao što i Ivica nije doživio tu ljepotu biološkoga roditeljstva. Samo mogu zamisliti kako bi još snažnije bio otvoren prema svojoj supruzi i djeci, a spominjali smo otvorenost prema cijelomu svijetu“, sjetno je rekao posinak Šreter, ali nema sumnje kako bi Ivica silno bio ponosan na Antonelu i Mateu, jer se radovala svakomu vjenčanju i roditeljstvu svojih prijatelja, uostalom, mnogima je bio i kum.

„U Pakracu svi znaju za Ivicu. Njima ni nisu potrebne riječi i zapisi. Pa čak i onima s druge strane barikade. Nema čovjeka koji može reći „on mi je učinio nešto nažao“. Ne postoji osoba koja može reći nešto loše o Ivici ili da je on napravio išta što bi naknadno prouzrokovalo i stvorilo nešto loše“, prisnažio je. Priznaje da osobno ne želi ići u krajnost i zalagati se za lvičinu proglašenje mučenikom i svetcem, jer ni sam dr. Šreter ne bi želio da se to izdiže na tako visoku, najvišu razinu.

Vito u narodnoj nošnji uz budno oko svojega Ivica

„Ivica je doista imao neprocjenjiv utjecaj na svoje sestre Veru i Ankicu, kao i na moju malenkost. Jer svi smo ga voljeli slušati, a kad nekoga s takvom pozornošću slušaš, jamačno i uzimaš dio izrečenoga. Našao sam se u brojnim situacijama kada mi se vrate njegove riječi i potvrde da sam na dobrom putu. Lako za mene koji sam svakodnevno bio uz njega, ali i osobe koje su ga susrele dvaput u životu slično svjedoče“, primijetio je i zna da nikada nije dovoljno učinjeno za „vraćanje duga“ dr. Šreteru.

Potrage za tijelom – u miru i tišini

„Pokušaji nalaska Ivičinih zemnih ostataka ne mogu biti javni kao što su bili u godinama Domovinskoga rata. Onda se moglo mnogo više učiniti. Danas, ako se i može – potrebno je to učiniti u miru i tišini. Da, postoji način, ali treba postojati i volja. Posljednjih deset godina pokušava se tek sporadično“, istaknuo je sugovornik. Glede očuvanja imena i uspomene na Ivicu svjestan je da postoje pojedinci, osobito oni iz Zaklade sa Šreterovim imenom, koji to čine s punim pijetetom, no ima i druga strana, mahom politička, koja na dr. Šreteru prikuplja jeftine bodove. Razumije i Vito da je u političkoj areni potrebno biti iznimno mudar.

Dr. Šreter uz svoj Nissan u obiteljskom dvorištu u Pakracu

Pupovac može doći do osoba koje znaju istinu

„Posljednjih godina Milorad Pupovac boravio je u Pakracu nekoliko puta, ne znam je li ga itko priupitao za sudbinu dr. Šretera. Nije stvar moćnosti u ono vrijeme, jer da je Pupovac imao moć u tadašnjim jakim funkcijama ne bi, za razliku od Veljka Džakule, bio tu gdje jest. Nažalost, ne postoji politička volja da se sjedne i razgovara“, uvjeren je posinjak dr. Šretera. Dodaje:

„Možda Pupovac i ne zna što se dogodilo Ivici, ali sigurno može doći do osoba koje znaju istinu. Nije bitna putanja kojom će se doći do ključnoga odgovora. Nama u obitelji jedino je važno doznati gdje je tijelo našega Ivica“, iskreno je i bez zadržske, kako je i naučio u kući Šreterovih, zaključio Vito. Ako se pojedine rečenice učine kao ponavljanje već izrečenih i poznatih misli, izgleda da u slučaju dr. Šretera – nikada dosta ponavljanja. Barem dok se ne pronađu zemni ostatci 22 zarobljenika iz miniranoga logora Bučje, odvedena u nepoznatom pravcu one ratne zime 1991. godine. Tek tada će, pa i u duši tada maloljetnoga Vite Šretera, posljednja pakračka zima s njegovim Ivicom biti barem malo ublažena. I toplija.

(nastavlja se)

Tomislav Šovagović

Napomena: Fotografije su ustupljene iz privatnoga albuma obitelji Šreter isključivo za je [Domovini](#) a Portalu HKV-a.

Članak je dio niza „Tragom dr. Ivana Šretera“, a objavljen je u sklopu projekta poticanja hrvatske izvrsnosti u 2021. godini Agencije za elektroničke medije.

Povezano:

- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(1\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(2\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(3\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(5\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(6\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(7\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(8\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(9\)](#)
- [T. Šovagović: Tragom dr. Ivana Šretera \(10\) - svršetak](#)

ALSO ON PORTAL HRVATSKOGA KULTURNOG VIJEĆA

Razgovor s J. Jovićem: Hrvatski nacionalisti ...

2 days ago · 31 comments

O posljedicama korona-križe, potresima na desno-konzervativnom i lijevom ...

Milanović u New Yorku: Uspjeh

2 days ago · 21 comments

„EU je vjerojatno najkompleksnije političko udruženje u povijesti ...

Aladrović se

a day ago · 4 comments

Ministar rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josip Aladrović ...

Božir razmi

3 days

Minist: Davor poned.